

Peter Simons bouwt in het buitengebied van Schijndel een duurzame woning van stro, leem en hout.

Peter wil erg graag 'vooruit naar vroeger'

Peter Simons bouwt zijn eigen huis van stro en leem en wil anderen inspireren tot duurzaam leven.

DOOR ANNELIES VAN DER WOUDE

Peter Simons (1970) wil 'vooruit naar vroeger': met de kennis van nu vooruit naar een duurzame landbouwsamenleving. Vorig jaar kocht hij een bouwval met een halve hectare grond in Wijbosch. Het vervallen huis doet nu nog dienst als opslagruimte, maar maakt gestaag plaats voor een duurzame woning van stro, leem en hout. Het energievriendelijke huis zal over een paar jaar klaar zijn. Ondertussen woont Simons met zijn gezin in woonunits in de achtertuin.

Simons groeide op in Son, deed havo in Eindhoven en studeerde werktuigbouwkunde aan de HTS. "Ik vond school verschrikkelijk, om erger te voorkomen paste ik me aan. Met de beste bedoelingen hebben mijn ouders ervoor gezorgd dat wij een hoge opleiding konden doen, in hun ogen de garantie voor een gelukkig leven. En nu? Ik klim in bomen, om te zagen. Mijn broer heeft universiteit gedaan, maar is stadsgids geworden." Lachend: "En we zijn gelukkig; mijn ouders zien dat ook."

Na Simons' eerste baan volgden in hoog tempo zijn tweede, derde, vierde en vijfde betrekking. Zijn vriendin werd zijn vrouw en samen kochten ze een huis in Mierlo. Maar het werk zat 'm niet lekker. "Ik kreeg altijd mot met de directie. Niet met mijn chef en directe collega's, dat klikte altijd. Maar zodra ik over andere afdelingen heen keek en zaken aankaartte die volgens mij anders moesten, dan ontstond er wrijving. Steevast eindigde dat in ontslag. Overtuigd van mijn ideeën had ik te weinig oog voor de belangen waarmee de ander zat. En dan botst het. Mijn vrouw zei: 'jij moet het lekker zelf gaan doen'."

Hij vertelt in de tuin, met uitzicht op een soort van gestructureerde rommel, een overgang van iets naar wat nog niet is. Af en toe wipt een konijn langs of stapt een zijdehennetje schuchter voorbij. Simons vervolgt: "Door de bankencrisis ging ik me heel erg interesseren in het milieu en energie. Ik was

voortdurend bezig met de vraag: hoe word je minder afhankelijk van geld, werk en energieleveranciers?" In 2002 besloot hij zich te laten omscholen tot boomverzorger en in 2003 startte hij zijn eigen bedrijf. Dat liep meteen als een trein. "Vanwege de hoge kosten voor een arbeidsongeschiktheidverzekering besloten we om zelf een spaarpotje aan te leggen waarmee we een jaar vooruit zouden kunnen. Dat potje zat zomaar vol, want we leefden heel zuinig, bakten zelf ons brood, stookten op hout. En als er iets stuk was, probeerden we het altijd weer te repareren. Dan hou je geld over."

Met dat overschot losten Simons en zijn vrouw jaarlijks hun hypotheek af, tot verbazing en onbegrip van hun omgeving. Hierdoor kregen ze stap voor stap substantieel lagere woonlasten, op het laatst slechts 155 euro per maand. Op zoek naar gelijkgestemden - en inmiddels ouders van drie kinderen - bezocht het stel duurzaamheidscentrum De Kleine Aarde in Boxtel. Vrijwilligers van de vereniging Ecodorp Brabant waren daar in die periode bezig met de bouw van een duurzame proefboring. Simons sloot zich bij de club aan en leerde veel. Aan ideeën en plannen voor het realiseren van een ecodorp was ook geen gebrek, maar wil je een ecodorp bouwen, dan moet je over tijd én geld beschikken. "Veel mensen hadden wel tijd, maar geen geld. Ideeën bleven dromen en wij wilden verder."

Simons en zijn vrouw besloten daarom zelf hun plan te trekken. En nu staan ze aan het begin van een transitie in het buitengebied van Schijndel, een plek waar zij hun huis kunnen bouwen, groenten telen en op termijn cursussen en workshops kunnen geven. Maar de belangrijkste transitie is volgens Simons bewustwording. "En daarvoor moet je soms flink uit je comfortzone."

www.onsecohuis.blogspot.nl

'We bakten zelf ons brood, stookten op hout. Als er iets stuk was, probeerden we het te repareren. Dan hou je geld over'